

Dedicated to the ideals and interests of young Americans of Ukrainian descent. Informative, instructive. Supplement of Ukrainian Daily Svoboda. Published by the Ukrainian National Association.

СВОБОДА SVOBODA UKRAINIAN DAILY

Address UKRAINIAN WEEKLY SECTION 81-83 Grand Street Jersey City 3, N. J. Tel. Henderson 4-9237 4-9697 Ukrainian National Ass'n Tel. Henderson 4-1616

The Ukrainian Weekly Section

PIR LXII Ч. 215 SECTION II SVOBODA - UKRAINIAN WEEKLY SECTION, SATURDAY, NOVEMBER 6, 1954 SECTION II No. 215 VOL. LXII

WEEKLY COMMENTATOR

"PRAVDA" PREDICTION ON THE ELECTIONS

An "interesting" commentary on last Tuesday's elections was that of the newspaper Pravda (sic!) published in Moscow.

the most stupid pieces of Soviet Russian propaganda we have run across recently. Malenkov should get after the "boys" in the "idiotical" offices of Pravda and "fire" them.

The Communist party organ declared that electors were in revolt against the Republicans because of American "aggressive foreign policy, the growing economic crisis, high prices, high taxes, police terror..."

The Pravda and other Soviet propaganda sheets had better get on the beam, or, we think, they'll get the ax. Oh yes, Pravda's complaint about American "police terror." It well knows that there is no such thing.

Pravda lamented the fact that "most states have enacted a law for the suppression of the voice of the workers by banning the Communist party and making it virtually impossible for candidates of a progressive party to get on the ballot."

Now... Pravda complains about American big business. But that business is in the field of strictly business, that of the manufacturer, the storekeeper, the buyer and the seller.

Junior Ukraine Dancers Perform

The Junior "Ukraine Dancers" under the direction of Nina Bacak performed at an International Festival celebrating United Nations Day, in Suffern, N. Y. on October 24, 1954.

Kinsmen who are now behind the Iron Curtain. "Although we Ukrainian Americans do not consider that the individuals representing our kinsmen in the United Nations are the true representatives or that they express the voice and wishes of the Ukrainian people, we here in America feel that the United Nations is a necessary instrument for the peace and welfare of the entire world."

Walter Bacak, acting as Master of Ceremonies in introducing the dancers to the American audience said in his opening remarks: "To many of you the term 'Ukraine' and 'Ukrainians' may be something new. There are about 1 1/2 million of us living here in the United States, with about 45 million of our

Judy and Paul Amutus, Barry Brodin, Paulette Bryda, Diane Buska, Barbara Dremuk, John Russell and Gregory Gutter, Michael Hryckowian, Michael Husar, Anna Lulka, Kathleen Semchysyn, Paula Usovitch, Helen West and Barbara Wilder were the participants in the program.

RE-ELECTED AS TAX-COLLECTOR

Miss Helen Bacak, 464 West Main Street, Plymouth, Pa. was re-elected to the office of Tax Collector of Plymouth, Pa.

She was first elected in 1949 and is a Republican. She was also active in church affairs of the SS. Peter and Paul Church of Plymouth, Pa.

NOVEMBER FIRST HOLIDAY

On this 36th anniversary of the historic November 1, 1918, when the embattled fighters for Ukrainian national independence proclaimed in Lviv, capital of Western Ukraine, the establishment of the Western Ukrainian Republic...

TROY CONGREGATION BURNS MORTGAGE ON PARISH HOME

Four hundred parishioners and guests, including church and city dignitaries, witnessed the burning of the mortgage on the St. Nicholas Ukrainian Orthodox Church parish home in Troy, New York, on Sunday, October 24 last.

The ceremony was most Rev. Mstyslav Skrypnyk, Archbishop-Chancellor of the Ukrainian Orthodox Church of the United States. Archbishop Mstyslav, whose headquarters are at the mother church in Bound Brook, N. J. brought felicitations from members of the church throughout the country as well as tendering his personal regard for the "wonderful work of his parishioners in Troy."

The parish home, a three-story building at 376 3rd St., was purchased in June, 1951, for \$12,500. The mortgage was for \$8,000. It was liquidated through individual solicitations, voluntary contributions, help of parish societies and proceeds from social functions.

St. Nicholas dates back to 1897. It was incorporated under state law in 1905. The present church, a brick structure, was built 39 years ago to replace the wooden edifice that had served the parishioners since the turn of the century. The 50th anniversary of the

Thanks Parishioners Father Pacholok thanked the parishioners for their cooperation. (Concluded on page 3)

Ukrainian Exhibit at International Exposition

A striking exhibit of Ukrainian folk art, handicrafts and costumes has been one of the chief attractions of the thirty-first annual Women's International Exposition being held this week at the 71st Regiment Armory, Park Ave. and 34th street, New York City.

the Ukrainian exhibit have expressed their admiration of the Ukrainian exhibit. The Ukrainian Women's Exhibit Committee, headed by Mrs. Katherine Peleshok of New York, has arranged a Ukrainian program to be presented at the exposition this Saturday evening.

Ukrainian Women's Organizations Celebrate Anniversary

In various centers of Ukrainian settlement the women's organizations have begun to celebrate the 70th anniversary of the Ukrainian feminist movement, in an impressive manner and in form of special concerts and gatherings.

ing prepared in New York, Detroit, Winnipeg, Toronto, and in many other cities of the United States and Canada. Reports have been received that Ukrainian organizations in other countries of the Free World are likewise planning to mark off this important anniversary.

Pan-Pacific Association to Hold Conference

The Pan-Pacific Association of Women is going to hold its conference toward the end of next January, at Manila, Philippine Islands under the slogan "Social and Economic Interdependence."

Australia, with which it is affiliated. It would be to their advantage for the Ukrainian women living in the Pacific Ocean countries to get acquainted with the problems in this sphere. Many a theme of the conference, such as handicrafts and folk-art, is well known to them from their native land, and they could undoubtedly add to the success of the conference due to their knowledge and experience in this field.

Windsor Business and Professionalist Group Established

The Ukrainian Business and Professional Group in Windsor, Ontario, Canada had their first official meeting to get fully organized on October 27 last at the local UNO Hall.

kind with regular monthly meetings. The constitution of the Windsor group is largely based on that of the Winnipeg group. It has as its main theme, however, the promotion of higher education among students of Ukrainian origin, honoring Ukrainian university graduates annually.

Dr. Anthony T. Wachna was chairman, and Mrs. May Zvayonova was secretary. A good representation of business, the professions and the clergy was represented at the meeting. A considerable time was devoted to a discussion relative to the importance of a local organization of business and professional peoples, a problem which appears to be commonplace in various Ukrainian American and Ukrainian Canadian communities.

St. George's Post Installs New Officers

Last weekend, at their Post Clubrooms, 33 East 7th Street, Manhattan, the members of the St. George Post No. 401, Catholic War Veterans, Nnc., installed their new Board of Officers for the 1955 fiscal year, reports Harry Polche, Post historian.

National C.W.V. Judge-Advocate James W. Fay acted as installing officer. Mr. Fay is the Assistant Corporation Counsel heading the Admiralty Division of the New York City Law Department. Guest-of honor at the affair was the Hon. Walter J. Bayer, a neighborhood attorney who was recently appointed to the bench in the Magistrate's Court system. Other guests were, John F. Murphy, 2nd

Enslaved Nations Want Freedom, Feighan Asserts

"The most significant success of the Communist propaganda in this country has been to hide the true identity and full importance of the non-Russian nations enslaved with the Soviet Union, particularly the cause of the Ukrainian nation," Congressman Michael A. Feighan said yesterday, at the Cleveland Plain Dealer of Cleveland, Ohio reported Monday, November 1st.

national independence and complete separation from the historical tyranny of Moscow, he asserted. Feighan related he had studied facts about Ukraine and its struggle against Communist tyranny as a member of the Kersten committee to investigate Communist aggression against the non-Russian nations of the U.S.S.R.

The Congressman addressed a banquet celebrating the 35th anniversary of St. Vladimir's Ukrainian Orthodox Church at the Ukrainian National Home, 2253 West 14th street in Cleveland.

Other speakers included Councilman John T. Bilinski, City Law Director Ralph S. Locher and Edward L. Pucel, a member of the industrial commission. John A. Demer was toastmaster.

The 13 non-Russian nations enslaved within the U.S.S.R. comprise well over half its total population and all of them have been struggling for their

Officially at the morning church service was Metropolitan John Teodorovich of Philadelphia, assisted by the pastor, Rev. Anthony Beryk and several visiting clergymen.

Lehigh Valley Third Annual Banquet and Ball Well Attended

On Saturday evening, October 23, 1954 the Ukrainian Orthodox League of the Lehigh Valley held its Third Annual "Harvest Moon" Banquet and Ball at the Hotel Traylor, Allentown, Pa. The event was attended by well over 200 people.

Sawruk of Allentown, who acted as Toastmaster. Present at the occasion were: Mrs. Joseph Podgurski of Philadelphia, President of the Ukrainian Orthodox League of the United States of America, Michael Bolonson of Youngstown, Ohio, President of the Ukrainian Youth's League of North America.

The guest speaker for the evening was Prof. Lev E. Dobriansky, professor of Economics at Georgetown University and President of the Ukrainian Congress Committee. At this time he presented an informative talk on the work of the Ukrainian Congress Committee of America, its accomplishments and of his affiliation with Congressional sub-committee hearings in connection with policies of the Soviet Union. Professor Dobriansky was introduced by Stephen

Music for the Ball was provided by Michael Skweir and his orchestra. As part of the entertainment for the evening several novel gifts were presented: To the individual traveling the farthest, largest out-of-town groups present, the youngest and oldest individual attending. The committee was composed of the following: Mary Sawruk, General Chairman, Ann Slots, Stephanie Zawedluk, John Bluder, Frank Hass, Joseph Hojsak, Catherine Kochenash, Martin Sheksa, John Vi-lunshyn, Reverend Stephen Hankavich.

From left to right: Left: Rev. Hankavich, Northampton, Spiritual Advisor of the League, Prof. Lev E. Dobriansky, Georgetown University, President of the Ukrainian Congress Committee, and Right: Stephen Sawruk, Allentown, Pa., Toastmaster.

UNWLA Head Visits Its Branches

After her return from international women's conference held in Helsinki, Finland, the president of the Ukrainian National Women's League of

America - Soyuz Ukrainok - Mrs. Helen F. D. Lototsky, visited a number of its branches, where she presented a report of the proceedings of the conference. The UNWLA members listened intently to the news about the activities of the International Council of Women. On October 3rd Mrs. Lototsky delivered a speech in Philadelphia, on October 17 in Chicago, and tomorrow, November 7th, she will speak in Detroit.

Interview with the President of the Ukrainian Congress Committee Of America

(2)

On the matter of interesting Americans in the Ukrainian question there are several reliable and efficient techniques which I most heartily commend to our active people in the field for their rapid and economical advancement of our cause in their respective communities. They enable us to avoid a great deal of waste in money, time and effort that often accompanies some lack of adaptation to circumstances which may not have a familiar ring for us. First, it is utterly indispensable to connect convincingly the Ukrainian problem with the basic interests of our own United States in its current mortal struggle with Russian Communist imperialism. It must be demonstrated that to support Ukraine and its historic aspirations for self-government and independence is to the great benefit of the security and freedom of this Nation. The appeal is admittedly pragmatic, but it is, nevertheless, sound, direct and persuasive; and fittingly sets the stage for a more idealistic and necessary appreciation of the plight, tragedies and heroism of the persevering Ukrainian people.

Place Ukrainian Problem Coherently

Second, it is unwise to present the Ukrainian problem as a more or less isolated phenomenon, regardless of our passionate attachment to it. Objectively, it cannot and should not be treated as such. It is vitally important to consistently integrate it in broader patterns of thought: in short, place it coherently in the full scope and relief of history itself, be it as an integral part of the general problem of the non-Russian nations in the Soviet Union; still more of the common problem of all the non-Russian nations in the Russian Communist Empire; and most of all as an inseparable part of the global movement for national freedom among all conscious peoples in contemporary history.

Third, I have found by experience that the most effective approach in the presentation of the Ukrainian question is marked by intellectual incuriosity. Any manifestation of narrow, personal interest in an issue that involves not only the millions living and suffering but also the millions which were promised death is not only repugnant as well. A massive fund of truth and fact is our armament; it requires only prudent custody and dispassionate use with a minimum of exploiting self-interest.

And lastly, we must never forget that without intelligent political actionism, engineered in harmonious adjustment to the political institutions of our country, no amount of true evidence, deep and sound conviction, and tender expressions of heart toward our kin abroad will find adequate hearing. Congressmen, Senators, Governors, Mayors and others are always ready to listen and, in

many respects, assist as best they can. But for this to happen it is obviously necessary to attract their audience through organization means, contacts, direct consultation, and general participation in civic affairs. There is no room for inferiority complexes in this vital area of our political activity, and those who are able and willing to undertake such tremendously important work should be given the fullest opportunity to do so. It will conduce to the benefit of the Ukrainian American organization in the locality, to the benefit of the Congress Committee, and to that of our cause. You are constituents with considerable political value that only needs to be expressed.

Concerning your next question on the aspects of the Ukrainian problem evoking the most understanding and response in Americans, I can say there are many over a broad range, including genocide, Ukrainian emigré organizations, religious adherences and so forth. Yet it has been my experience that they respond most to organized Ukrainian resistance against Russian Communism, the heroic exploits of UPA. In two instances not to mention many others, the response, in the form of letters, verbal inquiries and invitations, to my address on General Chupryna several years ago, which Senator H. Alexander Smith introduced into the Congressional Record, was actually phenomenal: it was repeated in connection with an address on the Ukrainian underground, which Congressman Kersten sponsored later. As in other cases, this was immensely facilitated by the Congressional Record reports which we circulate throughout the country, but these topics surpassed all others in terms of public response.

Another engaging aspect consists of essential and significant facts about Ukraine as a country and a nation. The fact that it is the largest non-Russian nation behind the European Iron Curtain, the fact of its immense economic riches, its strategic geopolitical position, and the undying struggle of its people for independence are several of the salient facts that readily absorb the attention of any thinking American. Also, the healthy phenomenon of enlightened nationalism which engulfs its people usually sets off a spark in the American mind that has not lost sight of the background, traditions and living political principles of our own country.

The Future of Ukraine

Going on to your next question regarding the future role of Ukraine, I can truthfully state that my American friends and acquaintances, and those who have given studious thought to developments in Eastern Europe, view it as critical and determining. Regardless of the general interest.

(Continued on page 3)

CARPATHO-UKRAINE IN THE INTERNATIONAL BARGAINING OF 1918-1939

By VINCENT SHANDOR

(3)

In circles hostile to the Ukrainian liberation movement, it has been customary to connect this with initiative of Hitler. He well understood the weight and importance of the Ukrainian question and so in his political strategy he used it accordingly, chiefly when it was a question of the relations between Germany and the Soviet Union. Today we have the material to assert that it was to a large degree the Ukrainian problem in connection with Carpatho-Ukraine which led to the alliance of Hitler and Stalin. The latter quickly took into account the danger of a political use of this problem by such a dangerous gambler as Hitler, and decided that it was better to have him in this "gamble" as a friend than as an enemy. The economic negotiations commenced by the Soviets early in January, 1939, gave a positive political result. Stalin in his speech at the XVIII All-Union Congress of the Party on March 19, 1939, devoted an unusually large amount of time to Carpatho-Ukraine. In speaking of it, he indulged in some irony but this irony, as his further words clearly indicated how deeply and fundamentally Carpatho-Ukraine concerned Soviet foreign policy. Stalin referred to the British, French and American press as spreading the news that "the Germans were marching on Soviet Ukraine, that they now had what is called the Carpathian Ukraine with a population of some 750,000, and that no later than this spring the Germans would annex the Soviet Ukraine, which has a population of over thirty million, to this so-called Carpathian Ukraine. It looks as if the object of this suspicious hush-halo was to incense the Soviet Union against Germany, to poison the atmosphere and to provoke a conflict with Germany without any visible grounds."

To the European and American politicians he said: that they "having lost patience waiting for the march on the Soviet Ukraine are themselves beginning to disclose what is really behind the policy of non-intervention. They are saying quite openly, putting it down in black on white, that the Germans have cruelly disappointed them, for instead of marching further east against the Soviet Union, they have turned, you see, to the west and are demanding colonies." In connection with this it can be affirmed that at the time of the delivery of this speech, Stalin had assurances from Hitler of the liquidation of Carpatho-Ukraine, as also they had basically agreed on the separation of the Ukrainian and Byelorussian territories from Poland. With such views in prospect, Stalin could with a light heart let "down the river" the negotiations for Franco-Soviet alliance, begun in May, 1938, in which he sought a lasting military alliance between the two countries and "a triple guarantee of all the border States from the Baltic to the Black Sea." During these long negotiations, Stalin did not find enough agreement among the partners for his aims. He insisted on guarantees of the Soviet borders, because the Soviet General Staff well remembered the well-known answer of Marshal von Hindenburg to Baron von Kuhlmann on the eve of the peace conference in Brest-Litovsk in December, 1917. The German Foreign Minister had asked why the Field-Marshal so particularly wanted the eastern border states for Germany. "I need them," Hindenburg had replied in his growling voice, "I need them for the maneuvering of my left wing in the next war."

Thus Hitler used his "interest" in the Ukrainian problem with Stalin. For the price of liquidating Carpatho-Ukraine and Poland, he won to his side the Soviet Union, and thus turned it from an alliance with England and France, which would have been very dangerous for Hitler, and satisfied the desires of the German General Staff not to carry on a war on two fronts. In addition he won for himself a loyal ally in Hungary.

(To be continued)

Grass Root Opinions

Port Jefferson, N. Y., Times: "The Zenger memorial gallery in the old Customs House has become a classroom for teaching school children the meaning of freedom of the press. Teachers daily take their pupils through the dusty rooms of the old federal building where treasures commemorating the birth of the republic are on display."

St. Johns, Ariz., Independent News: "Whether one reads a country weekly or a metropolitan daily newspaper, it is still apparent that at no time in man's history is a free exchange of information more urgently needed than right at this moment at the midpoint of the Twentieth Century as we embark into the Atomic Age... We of the newspaper world are doing our best to keep Amer-

ica strong by telling the truth..."

West Bend, Wis., News: "Where newspapers are free from government restrictions, we are in the United States, you are free to select the reading matter of your choice. You are privileged to have a voice of protest."

Italy, Tex., News-Herald: "The News-Herald editor has said time and time again that he does not claim to know the answer to all problems. He does try to think some of them through and present his line of thought to the readers of this publication. The editorial policy of this newspaper is based on the slogan it prints at the top of this page, 'Men are never so likely to settle a question rightly as when they discuss it freely.'"

COMMON COUNCIL MISCELLANY

THIS WEEK IN AMERICAN HISTORY

On November 8, 1731, the first leading library in the American Colonies was founded. It was started in Philadelphia, Pennsylvania, through the efforts of 23-year-old Benjamin Franklin, who realized, even at the age, the importance of books to the education of a nation. Today the public library system in the United States is one of the best in the world and is used by millions of Americans for both entertainment and education. Self-education through books and

the free use of a good library is one of the foundation stones of an enlightened citizenry and therefore of a democratic society.

IMMIGRATION AND NATURALIZATION

Question: I came to the United States as an immigrant several years ago. At the time I was not sure whether I was not sure whether I would remain and when I was called for Selective Service registration, I applied for exemption from military service. I now find that, as a result such exemption, I am not only ineligible for citizenship, but would also be excludable should I leave the country and want to return. I would like very much to undo my mistake. Is there any way in which I can do so.

Answer: Generally speaking, (Continued on page 3)

THE ORIENTAL CATHOLICS

(2)

Sometimes we find that certain people claim that the Eastern rites are inferior to the Latin and consider those rites as strange ones, rites which will not last long. Yet we should remember that Our Lord lived as a man in an Eastern land and died there for the salvation of mankind. The early formative influence of His Church was Jewish and Greek, not Latin. Greek was the language of the Roman Mass to the middle of the third century. From the East came forth the holy doctors with their scholarly and pious works. In the East were held the first eight Ecumenical Councils.

Brother Saints, Cyril and Methodius

From there came the Creed of Nicea which caused the downfall of the schism of Photius. From thence came the deeds and learned writings of Saints who condemned heresies. It was there that many suffered persecution and martyrdom so that Christianity be spread, so that complete unity be attained. The apostolic work of the Brother Saints, Cyril and Methodius, and the conversion of dissidents by St. Joseph testify to that. Supporting this view, we have the statement of another Pope, Benedict XV, who said: "The Church of Jesus Christ is neither Latin or Greek nor Slav but Catholic; accordingly, she makes no difference between her children and Greeks, Latins, Slavs, and members of all

other nations are equal in eyes of the Apostolic See." It is evident from this that only uniformity of faith is required, not uniformity of custom, language or ceremony.

The words of the great protector of the Eastern rites, Benedict XV, "We wish all should be Catholics..." reveal the policy of the Holy See towards Eastern Christians. The now gloriously reigning Holy Father Pius XII continues the paternal and solicitous care that his predecessors afforded toward the Orientals. The upkeep of several Oriental colleges in Rome, the increase of the Oriental Catholic Hierarchy here and abroad, the constant rendition of aid to Oriental Catholics in the Near East who have been weakened by prolonged persecution and massacres—these are but few of the expressions of the Holy Father's care.

The Holy See desires the development of Oriental rites Catholics in things spiritual and temporal. It earnestly recommends that the footsteps of the great saints like St. Basil the Great, St. John Chrysostom and St. John Damascenus be followed. Each Catholic, accordingly, should follow the wishes of the Holy See and its regulations concerning Oriental Catholics, so that efforts toward bringing within the true fold our dissident brethren be not burdened with lack of understanding. From "Living Twig of Christ's Vine," "The Ark"

THE FAITH STILL LIVES IN THE CATACOMBS OF THIS AGE

(2)

It was not long before the Soviets placed a stringent control upon all priests and supporters; those that were not arrested, conscripted and not imprisoned. There were not many left.

From Rome in the latest edition of the White Book (account of the religious persecutions in the Ukraine) the following is the most recent statistic of the persecutions of Ukrainian Catholics in Europe. 5 dioceses were liquidated; 10 bishops deported; 2850 secular priests were arrested; 520 monks were arrested; more than 1000 sisters were persecuted; 3040 parishes were liquidated; 4400 churches were closed or taken over by the authorities; 185 monasteries were closed; all religious schools were closed; Catholic press and organizations were demolished; 5 million faithful suffered religious persecution.

The pressure upon the priests to accept Soviet orthodoxy was to no avail. The priests, the greater part of them, preferred rather imprisonment and deportation. With the revival of the new Soviet orthodoxy in June, 1945, the NKVD police called all priests to city reunions and urged them to accept this schism, and were presented two documents to sign with the first to accept Stalin's orthodox church and the second to testify to their freedom of choice in the matters. Those not willing to sign were arrested in their homes or on the streets and browbeaten until they signed the documents. A few priests who wanted to escape imprisonment were obliged to hide, or flee from their parishes. Some joint the Poles, others fled to the Ukrainian Underground in the forests. Pressure upon pressure was put upon the priests to accept this union, but the great majority of them resisted firmly, preserving unshaken their faith in the only real Church of Christ.

This fact cannot be denied, that in spite of the terror, more than 1500 Catholic priests still preserved the faith amidst misery and torture, compensating with their own martyrdom for the weakness of others.

After this summary of the tragic events that have befallen the Ukraine, it is proper to quote Our Holy Father Pope Pius XII who in an encyclical dated 1948 stated:

"For we have learned with great grief that, in those territories which have recently been made over to the sway of Russia, Our dear brethren and sons of the Ukrainian people are in dire straits in consequence of their fidelity to the Apostolic See; every means are being employed to take them away from the bosom of their mother, the church, and to induce them, against their will and against their known religious duty, to enter the communion of the dissidents.—We know that previous snares are being set for your faith. There seems ground for fear that in the near future still greater hardships will befall those who refuse to betray their sacred religious allegiance. For that reason We even now exhort you in the Lord, beloved sons, to be terrified by no menaces or injuries, to be moved by no danger of exile or risk even of life even to abjure your faith and your fidelity to Mother Church." For long years the Bishops, priests and people of Ukraine have remained faithful to the counsels of the Pope, even during the darkest hours of trial.

"We desire that you have public prayers said and that you exhort the faithful entrusted to you to perform also works of penance, so that the Divine Majesty, outraged, by so many and so grave offenses, may be appeased and also that the prisons may be opened and the chains unlocked which today pitifully afflict so many for heroically having tried to defend the rights and institutions of religion; and also that Christian truth, justice, concord and peace, which are the greatest gifts of all, may triumph everywhere."

With these solemn words the Pope reminds us of the promise made by Christ to Peter, which has been a source of great strength to Christianity down the ages: "thou art Peter, and upon this rock I will build my Church, and the gates of hell shall not prevail against it" (Matth. XVI Chapter, 18th vers.).

WHY BE ON THE OUTSIDE? JOIN THE UKRAINIAN NATIONAL ASSN TODAY!

November 1, 1918

In the entire history of the Ukrainian nation, November 1st, 1918 is one of the most significant and inspiring dates. In that day the Western Ukrainian people seized a golden opportunity provided by the collapse of the Austro-Hungarian Empire as a result of the war and by force and arms proclaimed the establishment of the Western Ukrainian Republic.

Today, that historic day seems remote. Much water has flown under the bridge since then. And in that water much blood has flown too, that of the countless numbers of Ukrainian patriots, more than often unheard and unsung, who in the cause of Ukrainian national liberation paid their last measure of devotion to it.

Today we have new heroes. They are the members of the Ukrainian Underground forces, members of the famed UPA (Ukrainska Povstancha Armiya—Ukrainian Insurgent Army), members of organizations which in their particular spheres are operating to loosen the grip of Soviet Russian rule in Ukraine, break the Russian bear paw, and regain Ukrainian national liberties.

In commemorating the November First Holiday—the Western Ukrainian Fourth of July—it is not sufficient for us, Americans of Ukrainian descent, just to go through with the ceremonies usually associated with it. Too often our

observance of it ends with attending the church services in memory of those who died battling for Ukrainian national freedom, and attending the commemorative exercises held in our auditoriums.

What is required of us is a continuous observance of this great historic event—in a practical fashion.

First of all, we should make regular contributions to the National Fund of the Ukrainian Congress Committee of America, which is devoted to aiding the Ukrainian liberation movement. Likewise, we should make it a point to support its activities.

Secondly, we should truly stir ourselves into action to enlist the support of our fellow Americans for the Ukrainian Cause. In our everyday conversations we should at appropriate times raise the Ukrainian issue. Opportunities for this are plentiful, particularly when the ever-recurrent subject of Communism and Soviet Russian drive to dominate the world becomes the subject of our discussions.

Thirdly, and as equally important, we should make good use of the various English-language books about Ukraine and Ukrainians, history, culture, and aspirations, the publication of which was sponsored by our Ukrainian National Association.

By doing these simple things, we shall thereby truly observe the November First Holiday. Josephine Gibbale Gibbons

THE AMERICAN WAY Hot Air Poor Substitute

By GEORGE PECK

The intervention of the Federal Power Commission in the natural gas picture is just one more evidence of how bureaucracy inflates itself. L. F. McCollum, President of Continental Oil Company, has labelled the Commission's price controls on natural gas in the field as a "Cancerous growth of Federal bureau control."

The FPC claims that price controls on gas at the well-head are needed to protect the consumer against high gas prices. That claim is just so much hot air. It follows the pattern of all too many statements that are made by the Washington Bureaucrats. They know so many things that ain't so. The boot is on the other foot—gas consumers should be protected against the bureaucrats, not against the producers. If producers of natural gas gave it free to transmission companies, domestic consumers in areas distant from the gas fields would find their gas bills reduced by less than 10 percent.

The FPC either did not bother to check or it deliberately overlooks the fact that transmission and distribution costs account for the largest part of the domestic consumer's gas bill. On either the count of ignorance or of deliberately disregarding the truth, the FPC does the gas-consuming public a great disservice.

Should the FPC persist in regulating gas prices at the well-head, applied to gas shipped across state boundaries, gas producers will be inclined to sell more and more of their gas for use within the states in which it is produced; where they can bargain for a fair price in the accepted American competitive tradition to which they are accustomed.

As the result of this, the economy of those areas now being served with gas from the South-west will suffer. Deprived of natural gas, industries will be forced to use other fuels or to move their factories to the gas-producing states.

The Continental Oil president warns that the spreading cancer of Federal bureau control can drive gas producers out of the interstate gas business and thus discourage efforts to find new gas reserves. Said he:

"Any governmental action that has the effect of hindering or stopping exploration for these needed reserves, would be nothing short of a national disaster."

McCollum estimates that to keep abreast of a steadily growing demand for natural gas during the next 15 years, producers must find more than twice as much as is now available. To find this additional gas, the producer must be assured of a reasonable profit. He cannot afford to take the risks and spend the tremendous sums involved in finding and developing new gas reserves, unless there is opportunity to reap a reward commensurate with the risk involved.

If any reader of the column questions that natural gas is an important factor in production, here is a fact to dispel that doubt: In Texas one aluminum plant and one chemical factory together, require as much gas for their operations as all the homes in Detroit, Milwaukee and Kansas City combined.

Mr. McCollum concluded his talk to the annual meeting of the Metropolitan Petroleum Association as follows:

"The importance of the contribution of natural gas and oil to our American way of life, is shown by the fact that they furnish 65 percent of the nation's fuel requirements, with natural gas alone supplying 24 percent."

"Harm either of these energy sources and the effect is bound to be felt throughout the country in reduced productivity and a lower standard of living."

"Such a backward step is not, cannot be, compatible with our natural tradition and philosophy. This is no time to be pulling up the roots of our prosperity."

And this columnist's conclusion is that the Federal Power Commission had better reconsider price controls on natural gas at the well-head. If, as the result of these price controls, gas stops flowing through the pipe lines, the hot air which the FPC generates as a replacement, would be a mighty poor substitute—it definitely could not and would not turn the wheels of industry.

Poet's Corner

OLEANDERS, INNOCENT
Where the oleanders blooming soft as moonlight
Relinquish languid flowers to fall at passing feet,
Hurry, folk and cattle; here's a frilled assassin!
All the shrub is poison, mid-night or in noonlight,
Flecked with death its juices. Sweet.

Whites! when the dark comes, rich at sunrise, rosy,
Tempting creatures it knows not, grant such daintiness
Wisdom's chary tribute, leaving Satan's posy,
Rimmed by dagger leafage, still a sight to bless.

MARIAN STORM.

For the Common Good

By MYKHAILO KOTYUBINSKY
Translated by FERCIVAL CUNDY
(13)

It was a lovely July morning. Zamphir was repairing his wagon beside the shed. Mariora was cooking at the huge clay oven in the yard. Poor insane Grandad Dim, according to his custom, was feeding the ducks and the fowls, while the children were playing with the dog behind the house. Everywhere peace and quiet reigned.

Suddenly two youths dashed into the yard and, breathing heavily, shouted out together: "Uncle Zamphir, Uncle Zamphir! They're chopping down your vines. Run quickly, or they'll hack them all down and burn them."

Mariora was holding a pot in her hands, but, on hearing the news, she let it fall to the ground. Clapping her hands with frantic cries of "Oy-oy!" she was the first to run out into the street. For an instant everything swam dimly before Zamphir's eyes, but a moment later he was running towards the vineyard with his gun in his hands. The children, wailing loudly, trotted after their father. Grandad Dim, as though grasping something of the catastrophe, rose up from his seat on the "prysba" beside the house, but his trembling legs bent under him and he fell down helplessly, scattering his store of crumbled corncakes. The forbidding grey eyes of the old man stared blankly into space, the smile crept on his lips and he continued to sit without stirring, not even heeding the uproar the poultry were making over the scattered corncake fragments and the havoc the dogs were creating with the stuff left in the open oven.

Zamphir was running after his wife. He neither saw nor heard anything. He was not conscious of his wife's loud wailing, or of the noise the planks, which, escaping from under her kerchief, with the speed at which she ran, swung and tossed behind her like two black serpents. All sorts of ideas careened about in his disordered mind, his heart hammered in his breast, and the long dusty road which he would have covered in a single bound had he been able, exasperated him unspeakably.

"When lo, on the mountain slope, a thick pillar of smoke burst upwards, and Zamphir felt as though something had struck him a staggering blow. He even stopped for a moment; only a moment, however. Frantic rage gripped his heart and, gripping his gun more fiercely, he ran on again. But the black smoke thickened, became more and more dense. Now a little way off the vineyards became visible, and men were bustling about over there, piling up heaps of felled-down vine stocks and branches.

"I'll shoot them down like dogs!" Zamphir hissed through

his livid lips. "Ha, the galloways! He raged as he kept on running.

Now his vineyard was only a few steps away. Zamphir stopped, hesitated, lifted his gun, set the trigger and... then threw it into the ditch. Like a flash of lightning the thought darted into the Moldavian's inflamed mind:

"No, not that way... better to plead with them... they are men who'll take pity on my poverty, my little children... better to plead with them..." He was already in the vineyard.

With a swift glance Zamphir's vision embraced the dreadful picture. Over a good part of his vineyard, stripped almost bare of its vines, there was nothing left but bristling, short stumps, unmercifully hacked and wounded by the axe. Some of the workmen, more terrible to Zamphir than so many demons from Hell, were chopping at other vines quivering with fright, snapping off with loud crackings the not entirely hewn-off branches, smashing the trellises, while others were carrying armfuls of the chopped-up vines on which the abundant, heavy clusters of grapes still hung, and throwing them together in great heaps enveloped in black smoke and flames. Every time the axe bit into a stem or a branch cracked Zamphir felt a pain shoot through both his head and heart, as though someone were cleaving his brain, slicing his heart.

Clapping his head in both hands, Zamphir groaned: "O God, O God! What shall I do? Ruined for ever! What shall I do?"

Tykhovych, pale and deeply moved, came up to him.

"O Doctor! Sir! Zamphir addressed him with supplication in his misty eyes. "Doctor! Sir! I don't cut down my vineyard... I'm a poor man... I have little ones... It's all the bread I have."

But when Tykhovych, unable to reply, shook his head in sign of refusal, Zamphir,

staggering in his gait like a drunken man, ran to a vine and, falling all his length on the ground, laid his head on a root and groaned in a smothered voice:

"Cut my head off, not the vine!... My head!..."

The workmen stopped; they pitied the poor Moldavian. Their peasant's heart felt the tragedy of the situation to the full. Tykhovych did not know what to do. He ran to Zamphir, then to Mariora reasoned with them, tried to make them desist, but it was of no avail; Zamphir lay under the vine, weeping appallingly, the children raised a dreadful lamentation, while Mariora, falling on her knees, embraced a vine as though it were a little child, and wailed as if over a corpse. Streams of tears coursed down her pale face, dripping on the leaves and clusters of grapes.

"Man... woman... what are you doing? Come to your senses... I am not to blame for this, it's an act of God," Tykhovych almost wept. "Your vineyard is infected, the disease is in the roots, it may travel and infect other vineyards... I've got to tear out your vineyard..."

Mariora jumped as though stung.

"Disease?" she cried, "disease in the roots?"

Then in a flash, like a wildcat with its claws, she began to scratch out the soil under the vine with her fingers. Having dug way to the roots, covered phylloxera, she tore some off and frantically devoured them, saying:

"Disease, you say? Then let me be the first to die of this disease... I don't want to live to evening. Oyoy! If I could only die from this disease!"

Her eyes flashed wildly, her pale face was contorted with anguish, her white teeth tore at the roots studded with phylloxera, which she chewed avidly, all the time repeating:

"Let me die of this disease..."

(To be continued)

Interview with the President of the Ukrainian Congress Committee of America

(Concluded from page 2)

national state of things, whether in the cold war, a global conflict, or in a period of reconstruction later, the role of Ukraine will be a major one, by virtue of its size, location, resources and the tenacity of its people. They are fully aware of the fact that Moscow realizes this, too; and some are frightened by what they consider to be a real prospect of Ukrainian-Russian partnership in empire-building, as evidenced by the theme of the recent Pereyaslav celebrations. Of course, they earnestly hope this prospect will never materialize, but in their minds they do not rule it out completely.

In their attitude toward the work of the Ukrainian immigration, both old and new, our American friends are profoundly impressed by the organizational unity achieved here in the Congress Committee. They

REASON BY THE DOZEN

Practically all of us have received advertisements by mail in which book publishers, insurance companies, furniture stores, manufacturing concerns, and the like, urge us to buy their products. The ads, usually attractively illustrated and printed in color, give various reasons why we should buy the products in question. This form of salesmanship must attract orders because it is conducted on an increasing scale.

Well, we can't offer our pictures and colors, but we can offer you reasons by the dozen as to why you should join the Ukrainian National Association, or if you are already a member, why you should keep the U.N.A. in mind for your future insurance needs. Read on and notice how the reasons pile up.

The U.N.A. is a fraternal benefit society consisting of more than 70,000 members organized into 500 branches. All branch officers are elected from the ranks. Officers of the parent organization are elected at quadrennial conventions, which are attended by delegates chosen by the members of the branches.

The U.N.A. deals in fraternal life insurance and every member holds one or more certificates of membership. Various types and amounts of insurance are available to applicants from 6 weeks to 60 years of age. The certificates contain all modern insurance features and the rates compare favorably with the rates of regular insurance firms.

All U.N.A. certificates earn dividends after two calendar years.

The U.N.A. maintains an Indigent Fund from which benefits are paid to deserving members.

Only U.N.A. members are

Letter to the Editor

Dear Sir:

I happened to read "The Scop", Student Monthly Paper of Notre Dame College of Staten Island, N. Y., of which my daughter is a student, and I was very much delighted to see that one of the faculties is a Ukrainian American—Mr. Walter Petryshyn.

Unlike others, Mr. Petryshyn proudly admitted his Ukrainian nationality and his affiliation with Ukrainian society in the United States, a fact which deserves credit and encouragement.

I believe we should encourage young Ukrainians to enter the academic life because only through the universities and colleges can we spread our truth and ideas.

Steven Jaryck

Common Council Miscellany

(Concluded from page 3)

a request such as your is irrevocable. The only way to correct your mistake is actually to serve in the country's armed forces. If you succeed in serving at least 90 days before July 1, 1955, you would become eligible for naturalization under a law passed by Congress last year. This act (Public Law 86) permits the naturalization of aliens who honorably serve at least 90 days in the Armed Forces of the United States after June 24, 1950 and before July 1, 1955, provided they have been lawfully admitted to the United States, and provided their petition for naturalization is filed by December 31, 1955. Whether you would be accepted for service in our armed forces is not certain. All you can do is to try. Since the time is very short, it is suggested that you volunteer, or ask your draft board for reconsideration.

Mixed Bowling League of U.Y.L. Of New Jersey

By G. T. S.

As the Ukrainian Youth League of New Jersey rolled into the sixth week of its mixed bowling tournament last Sunday, John Laszek of Jersey City produced the highest 3-game men's average (580)

TROY CONGREGATION BURNS MORTGAGE

(Concluded from page 1)

tion in the drive to liquidate the parish home debt. The pastor's father, Mykyta Pacholok, also addressed the banquet gathering. He talked about life in his native country.

St. Nicholas Choir, in charge of Mrs. Ann Bazar, director, presented a concert at 3 p.m. in the hall. The 35 members were dressed in native Ukrainian costumes. Featured artists included Miss Jane Holoduek; soprano; Andrew Yachevich, accordionist, and Anatol Verbetsky, mandolin, and his mother, Mrs. Anna Verbetsky, vocalist.

Present for the occasion were church dignitaries from New Jersey, Amsterdam and Herkimer, and friends from New Jersey, New York City, Utica, Little Falls, Watervliet and Cohoes.

Mayor Edward A. Fitzgerald extended the official felicitations from the City of Troy. Mayor Fitzgerald commended the parishioners as men and women "who are willing to work to pay for what they have."

LETTERS FROM AMERICA

One of the best ways to fight Communist propaganda about the United States is to tell about the real America in letters to friends and relatives abroad. Describe everyday examples of democracy, things that happen to you, your family and your neighbors. Friends and relatives abroad know they can believe your letters. That's why your words are important. Make them count.

Mike Kowalczyk of Elizabeth has the highest men's individual average—179—or a total of 2617 pins for 14 games, and Mary Genega has the highest girls' individual average—148.6—or a total of 1933 for 13 games bowled.

Canadian concerns processed more tea but less coffee in the second quarter of 1954 than in April-June last year. Production of roasted coffee was cut by 4,658,000 pounds or more than one-fourth to 13,825,000 pounds, while output of blended and packed tea was boosted by 1,135,000 pounds or over 10% to 12,090,000 pounds.

SLAVKA NOTE CARDS

An ideal gift. May be used as "thank you" notes, gift cards or greeting cards. Also suitable for framing. A real conversation piece.

FOR A SET OF 12 ASSORTED CARDS, SEND \$1.00 TO "SLAVKA", Saddle River, New Jersey, or UKRAINIAN YOUTH LEAGUE OF NORTH AMERICA, c/o WICHOREK 13914 Vassar Drive, Detroit 35, Mich.

U.N.A. BOWLING LEAGUE NEWS

JERSEY CITY DIVISION COMPLETES FIRST ROUND

By STEPHEN KURLAK

Having completed seven weeks of play, the Jersey City Division of the U.N.A. Bowling League has completed its first round. The team of the Jersey City Social and Athletic Club, the late-make changes in the team's Johnny Laszek scored the highest individual three-first-place "A" team of the game series totalling 578 pins, while the former's Mike Powell took the single game high honors with 226 pins.

U.N.A. Branch 272 of Maplewood rolled up the highest three-game series in the Newark Division matches with a pinfall of 2,492, while the St. John Post of the C.W.V. scored high game with a total of 855 pins. Branch 272's John Kalba and W. Rewicki took top honors for the night, registering a three-game series the Holy Name "A's" who scored 872 pins in a single

BOWLING RESULTS OF FRIDAY, OCTOBER 29, 1954

JERSEY CITY DIVISION			
Sts. Peter & Paul HNS A (3)		Jersey City S. & A. Team B (0)	
Pawelko, M.	226 178 157	Chelak, S.	152 160 130
Zimowsky, P.	183 128 122	Zazula, M.	127 133 156
Mackowski, P.	138 143 178	Krychowski, R.	142 130 —
Cinurchin, W.	172 205 172	Gnyra, J.	217 147 161
Hoeckle, W.	153 131 151	Rychalsky, M.	153 169 184
Handicap	4 4 4	Walczak, S.	— 148
Totals	876 789 784	Totals	791 739 777
Jersey City S. & A. "A" (2)		Sts. Peter & Paul HNS B (1)	
Chelak, S., Jr.	124 130 150	Steblecki, M.	144 152 135
Tasak, T.	130 167 133	Pipchick, B.	146 139 166
Zimowski, T.	169 164 127	Chayka, J.	— 147 163
Chelak, S., Sr.	185 150 125	Samoli, W.	145 148 154
Laszek, J.	211 187 180	Zidnak, G.	174 136 161
Blind	125 —	Handicap	31 31 31
Totals	819 798 715	Totals	765 753 810
U.N.A. Branch 435 (3)		Sts. Peter & Paul HNS D (0)	
Kolba, J.	169 198 179	Elynych, A.	149 121 119
Pokorny, V.	140 116 —	Maday, B.	136 132 131
Kondrasky, M.	140 124 147	Hotra, J.	155 138 144
Kosbin, J.	135 —	Pello, B.	123 103 110
Kurjak, S.	— 146 148	Mamrosch, J.	155 144 153
Kapelo, P.	185 134 181	Handicap	50 50 50
Totals	769 718 782	Totals	768 688 707
Sts. Peter & Paul HNS C (2)		Ukrainian Blacksheep (1)	
Mandus, W.	164 159 139	Krawczak, W.	152 167 142
Barychko, J.	103 112 126	Baranik, S.	136 138 130
Steblecki, M.	130 141 108	Stasi	108 107 126
Mayeraki, M.	188 145 156	Chomiak	88 —
Palac, T.	129 146 154	Tureczynski	— 155 131
Handicap	24 24 24	Karczyzak, H.	148 141 161
Totals	738 727 699	Totals	632 738 690

NEWARK DIVISION

U.N.A. Branch 272 (3)		Ukr. Orthodox Church (0)	
Chymly, A.	151 173 163	Margaria, J.	124 128 125
Wowchuk, P.	132 — 169	Harmatiuk, S.	120 110 121
Kalba, J.	163 213 194	Korytko, W.	158 135 209
Rewicki, W.	161 214 146	Scheskowsky, N.	193 175 168
Sipsky, J.	194 93 —	Hubka, F.	158 156 153
Banit, W.	— 157 169	Handicap	18 19 18
Totals	801 850 841	Totals	771 722 794
Ukr.-American Vets (2)		Ukrainian Slitch (1)	
Romanyshyn, V.	163 192 156	Watson, J.	107 — 173
Popaca, M.	122 — 116	Zelder, H.	161 170 161
Lytwyn, M.	160 136 —	Chuy, P.	113 139 —
Bemko, B.	139 164 128	Chuy, J.	163 168 173
Struck, P.	171 153 165	Komon, E.	193 147 130
Pruchoda, A.	— 176 129	Fera, W.	— 163 157
Handicap	14 14 14	Totals	739 787 794
St. Johns C.W.V. (3)		Penn-Jersey S. C. (0)	
Kacaper, S.	134 160 128	Fedrow, M.	126 170 139
Salabun, W.	157 165 152	Magalas, B.	136 117 116
Tango, M.	203 98 212	Molinsky, P.	144 143 157
Janick, L.	180 177 173	Kufts, J.	106 119 131
Tarnow, S.	181 147 156	Mollinsky, W.	201 156 148
Handicap	14 14 14	Handicap	11 11 11
Totals	855 747 821	Totals	724 716 702
Tridens (3)		St. Johns C.W.V. Juniors (0)	
Grentus, P.	194 123 128	Yaroshko, P.	92 — 125
Prisco, R.	142 114 —	DeCarvalho, J.	145 165 139
Karnick, P.	127 — 149	Boryk, H.	95 91 —
Szeremeta, P.	132 121 171	Samilla, J.	109 104 124
Ingalewicz, P.	159 146 139	Hrycyshyn, S.	132 168 165
Rogowsky, J.	— 180 161	Kiselyk, M.	— 137 127
Handicap	— 180 161	Totals	573 665 680

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION LEAGUE TEAM STANDINGS

Jersey City Division		High 3 Gme Total	
Won	Lost	Game High	Pins Avr.
1. Sts. Peter & Paul HNS "A"	17 4	872 2445	16338 778
2. Jersey City S. & A. Team A	13 8	856 2397	16111 767
3. Jersey City S. & A. Team B	11 10	843 2376	16285 775
4. U.N.A. Branch 435, N.Y.C.	11 10	801 2457	15887 757
5. Sts. Peter & Paul HNS "B"	9 12	808 2288	15292 728
6. Ukrainian Blacksheep, J. C.	8 13	820 2317	14905 710
7. Sts. Peter & Paul HNS "D"	8 13	832 2182	14435 687
8. Sts Peter & Paul HNS "C"	7 14	825 2214	14365 684
Newark Division			
1. U.N.A. Br. 272, Maplewood	17 7	881 2532	19490 812
2. Ukrainian Slitch, Newark	16 8	945 2594	19282 803
3. St. Johns C.W.V., Newark	15 9	927 2557	18989 791
4. Ukr.-Amer. Vets, Newark	14 10	883 2446	18809 783
5. Ukr. Orth. Church, Newark	11 13	942 2586	18695 779
6. Penn Jersey S. C.	11 13	848 2464	18329 764
7. St. Johns C.W.V. Juniors	7 17	837 2232	16683 695
8. Tridens	5 19	791 2238	16639 693

Sixth Annual Shadow Dance

sponsored by

SS. PETER & PAUL UKRAINIAN HOLY NAME SOCIETY

Saturday Evening, November 6, 1954

at the **NEW VICTORY HALL**
188 Grand Street Jersey City, N. J.

TWO TOP BANDS
The ESQUIRES — Edith Avell, Vocalist and WHITE EAGLE ORCHESTRA

8:00 P.M. HIL???? Donation \$1.00

EXTRA ADDED ATTRACTION.

Olga and Michael Skotzko, 1954 Harvest Moon Ball Polka contest winners will give a special exhibition.

MEN MAKE ART OF FOLK DANCING MATURE

Folk dancing like any other form of art never reaches maturity until men enter into its ranks to make it complete. In the hustle and bustle of today's living this is not always an easy task. For some reason men think dancing is for women, in an utterly mistaken idea, and would rather choose some activity in sports. Yet the folk dance can be just as virile in feats of strength and endurance as many sports. But there is more charm and joy in this

free-est of all of the arts of the world.

"The World Dances" now showing at the 55th Street Playhouse in New York City reveals some of the most virile folk dancers in the world. George Tatar, Ramon Talavera, Bob Lee House, Eric Ward, Antonio Triana and Konstantin Hopfer, a Ukrainian dancer. The tremendous energy displayed by these men make folk dancing vital and wonderfully entertaining, making friends and encouraging young men and old to enter into the fun.

(Adv.)

ШЛЯХ МОЛОДІ

I. Кобаса
Керівник Від. ЮСУМА

УВАГА ЮНАЦТВУ!

Початки з юнацтвом СУМА були дуже тяжкі з огляду на недоцновання його в Осередках СУМА та брак зацікавленості з боку батьків. Треба було докласти багато праці на заступування цієї справи шляхом індивідуальних розмов, дописів у часописах, доповідей на різних зборах, проголошень і закликів через радіо. Це не завело. У 1953-му році СУМА вже нараховувала 13 Відділів Юнацтва з 395 членами у віці від 10 до 17 років! У цьому ж році влаштувано два літніх відпочинково-вишкільних таборів, а при Відділі ЮСУМА в Картереті працювала школа українознавства.

Сьогодні ЮСУМА нараховує 21 Відділ з понад тисячу членами! Цього року вже влаштувано п'ять відпочинково-вишкільних таборів для юнацтва в Пассейку, Клівленді, Шіпаго, Бофолдо та Дітроїті і створено шість українознавчих шкіл. При Відділах працюють гуртки спортивні, драматичні, танцювальні, музичні, декламаторські, мандрівничі і інші. Відділи у Філадельфії та Клівленді власними силами видають юнацькі журнали, а при журналі Осередку СУМА в Нью-Йорку юнацтво редагує кілька сторінок.

Слід пам'ятати, що юнацтво СУМА здебільшого вже народжене на еміграції, а то й в другому чи третьому поколінні в Америці. Були такі юнаки і юначки, які приїждили до Відділів, не знаючи української мови. Переважна більшість членів ЮСУМА вчиться в американських початкових і середніх школах. У перспективі насує це дуже цінний і корисний доробок для української справи взагалі. Пригадати хоча б виступ у 1963 році юного сумвіва В. Кейса в телевізії та на форумі американської молоді, де він забрав голос від СУМА на тему загроз комунізму.

Таких прикладів можна б навести більше з інших місцевостей ЗДА, що вказує на те, як росте зміна, яка гідно репрезентуватиме українську справу.

Своєю п'ятою юнацтво здобуло симпатії наших видатних педагогів, які допомагають у роботі Відділів на місцях. Сьогодні ЮСУМА активно допомагають д-р М. Солянський, д-р М. Кушнір, д-р проф. Е. Жарський, проф. І. Лотоцький, проф. П. Олексія-

шини, проф. Вовк, проф. В. Радзкевич, проф. д-р Величко, проф. З. Саган, проф. П. Чуйко, проф. Голембіовський, д-р О. Вабій, Р. Завадович і багато інших. Вони віддають свої вільні години для виховання юнацтва, а багато з них входять до Виконних Рад при Осередках СУМА.

Весною ц. р. в Нью-Йорку відбулася Конференція Керівників та Виконників ЮСУМА, згідно з постановами якої Головна Юнацька Рада при Головній Управі СУМА систематично видає вишкільні матеріали під назвою „Керівникам та Виконникам ЮСУМА”. Дотепер вже вийшло п'ять випусків зазначених матеріалів, які правлять за основу в роботі виховників при Відділах ЮСУМА.

Роботою юнацтва зацікавилися батьки, у висліді чого при Осередках постали Батьківські Комітети, які допомагають Відділам морально і матеріально.

Перший етап в роботі з юнацтвом перейдено. Але воно наливалося до СУМА таким темпом, до якого мусимо dostosувати всю нашу роботу, щоб не розчарувати тих, які покладають на нас великі надії і довіряють нам виховання своїх дітей.

П'ятий Головний З'їзд СУМА приходить саме в пору, бо наступний рік має показати, наскільки СУМА готова розв'язати всі ті проблеми, які поставили з його юнацтвом. Вислідом цього з'їзду має бути, щоб число виховників у відділах, про окремі приміщення для юнацтва й доросту, про прибирання Оселі СУМА, де б могли систематично відпочивати й виховуватися юні сумвіви, та про окремий фонд для потреб ЮСУМА.

Крім цього, є ще одна дуже важлива справа, пов'язана з переходом юних сумвівів до Осередків у дієві члени. Є побоювання, що зустрівшись там з відмінними формами праці, вони не зможуть відрізати пристосуватися до них, і це викличе знеохоту.

На нашу думку, при Осередках треба буде створити перехідні ланки спеціально для новоприйнятого юнацтва, де б воно змогло провадити свою роботу прийнятні до 21 року життя.

Над усіма цими питаннями повинен буде застановитися П'ятий Головний З'їзд СУМА.

PIK I **Ч. 11.**

„ШЛЯХ МОЛОДІ”
Сторінка Співки Української Молоді Америки
Редагує В. Ковбаса.

“THE YOUTH'S PATH”
Page of The Ukrainian American Youth Ass'n, Inc.
Editor V. Koval.
Address: P. O. Box 211, Cooper Sta., New York 3, N. Y.

НА МОГИЛИ ПОЛК. Є. КИВА

Автор цього допису, член Осередку СУМА в Джерзі Ситі, вже другий рік перебуває в Німеччині в американській армії. Користуючись відпусткою, він відвідав Голландію, про що ділиться з нами своїми враженнями.

Редакція

4-го серпня ц. р. ми вибралися до Амстердаму, куди я вже мав оплачену дорогу. Подорож з Німеччини тривала 10 годин. В Голландії я мав намір побути всього три дні, бо мав у кишені лише 60 доларів.

Тільки вийшов в Амстердам, як підскачув до нас якийсь голландець і запропонував мешкати в сніданком, що мало коштувати всього 6 гульденів (приблизно 1.50 доларів). Ми на це погодилися, бо готель завжди і скрізь дорогий.

На сніданок господиня зготувала нам смажені яйця, м'ясо, а хліба було скільки хочеш. На другий день ми пішли по місту, яке не дуже велике і сподобалося. Будинки низькі, переважно триповерхові, а вулиці дуже брудні.

Амстердам, як і Венеція в Італії, поперерізуваний каналами, а деякі будинки стоять просто серед води. У самому місті чотириста мостів!

6-го серпня ми вирішили (я і мій колега українець Віталій Дідик) поїхати на північ Голландії, до міста Фері. Заїхали автобусом в ту частину міста, де мешкають портові робітники. Ця його частина дуже чиста і гарна.

Далі поїхали автобусом до села Фольядам, в якому призначили деякий час на купівлю великих колекцій. Там зробили кілька фот у голландських національних костюмах.

П'ЯТИЙ ГОЛОВНИЙ З'ЇЗД СУМА

відбудеться
в дні 20-го і 21-го листопада 1964 року в Ньюарку
в приміщенні Української Централі — 180 Віліям Стріт.

Програма З'їзду

- Субота, 20-го листопада:
1. Реєстрація делегатів і гостей від 9:30 ранку;
 2. Відкриття З'їзду о год. 10:30;
 3. Вибір Президії З'їзду;
 4. Вибір Комісії: Статутної, Мандатної, Резолюційної;
 5. Привітти;
 6. Зітти Керівників Відділів Головної Управи, Контрольної Комісії, Товариського Суду;
 7. Запити, дискусія над звітами та схвалення роботи установчої Головної Управи;
 8. Доповідь проф. Романенчука „Проблема моралі громадських працівників”;
 9. Висвітлення продукції „СУМ-Фільму”: У 25-ліття ОУН-Здвиг, Третій Здвиг СУМА і Маніфестація в ОН.
- О год. 7-їй ввечері в залі Української Централі відбудеться велика забава з танцями.

- Неділя, 21-го листопада:
1. Год. 9 Богослуження в Українських Церквах;
 2. Год. 10:30 ранку продовження нарад;
 3. Звіт Мандатної Комісії;
 4. Доповідь Голови ГУ СУМА В. Омельченка на тему: „Готуймося до прийдешніх днів”;
 5. Дискусія над доповіддю;
 6. Затвердження зміни статуту СУМА;
 7. Вибір керівних органів СУМА: Головної Управи, Головної Контрольної Комісії і Головного Товариського Суду;
 8. Ухвалення постанов та резолюцій;
 9. Вручення Переходного Пропару Головної Управи найкращою з Осередків;
 10. Висейкі й запити;
 11. Закриття З'їзду.
- Реєстрація делегатів — \$2, гостей — \$1.
Головна Управа СУМА

ОСВІДОМЛЮВАТИ ЧИ ЗАБОРОНЯТИ?

У нашій пресі можна зустріти дуже часто статті на виховні теми. Але в кожній з них порушуються питання загальної моралі, що не належить до сфери юрисдикції української молоді. Якщо це так, то чим відрізняємо наше завдання, коли замикаємо двері перед 17-літнім юнаком, який курить, або перед 17-літньою юначкою, яка малює уста?

Ті ж, хто не вважає також категорично „ні”, то чи не примусимо частину наших членів йохувати такі прикмети виховного ідеалу ЮСУМА: як принципівості, послідовності, словесності, чесності, кардіст? А спокое перед юнацтвом є дуже багато!

Ми схилили не ставити категорично — ні! Хоч і схилюємо шкідливості курення, це гре в карті та малювання уст. Але одночасно ми не забороняємо всім членам ЮСУМА зможемо від цього оберегти. Важливо, що далеко допозніше переконувати юних сумвівів, що вони не повинні курити, грати в карті і т. п., присвятивши цим темою відповідні гуртки. Але якщо хтось не зможе стримати, то його за це з СУМА не виключати, а дати змогу виправитися!

Юна СУМА — це мисова юнацька клітка СУМА, яка хоче згуртувати у своїх лавах не вибранців, а по зможу все юнацтво, що не належить до інших організацій української молоді. Якщо це так, то чим відрізняємо наше завдання, коли замикаємо двері перед 17-літнім юнаком, який курить, або перед 17-літньою юначкою, яка малює уста?

Ті ж, хто не вважає також категорично „ні”, то чи не примусимо частину наших членів йохувати такі прикмети виховного ідеалу ЮСУМА: як принципівості, послідовності, словесності, чесності, кардіст? А спокое перед юнацтвом є дуже багато!

Ми схилили не ставити категорично — ні! Хоч і схилюємо шкідливості курення, це гре в карті та малювання уст. Але одночасно ми не забороняємо всім членам ЮСУМА зможемо від цього оберегти. Важливо, що далеко допозніше переконувати юних сумвівів, що вони не повинні курити, грати в карті і т. п., присвятивши цим темою відповідні гуртки. Але якщо хтось не зможе стримати, то його за це з СУМА не виключати, а дати змогу виправитися!

З цього села попливали паровий на острів Маркен. Там голландці ще заховували всі свої національні звичаї і ходять у національній одежі.

9-го серпня ми залишили Амстердам і виїхали до Роттердаму. Нашою метою в цьому місті було відвідати могилу полковника Євгена Коновальця. Вранці пішли на розшуки цвинтаря, але це була не легка справа, бо ми не знали його назви. Проходили вулицями, запитали у продавця бананів, як називається найбільший цвинтар у Роттердамі. Він називається його назву на класичну паперу й подав нам. Зверься цей цвинтар Кросвейк, але там є така сила гробівців, що ми вирішили звернутися до управи цвинтарю за інформацією. Урядова там старший чоловік, який пропосив нас назвати прізвище розшукуваного і коли він умер. Я написав, і він з папірцем пішов до картотеки.

— Коновалець? — запитав він нас. — Це той, що загинув від бомби? Так, я знаю, де його могила.

Він закликав якогось чоловіка і сказав йому, щоб запровадив нас на місце. Коли ми пішли до могили, цей чоловік запитав нас, звідки ми знаємо Коновальця. Ми йому на це нічого не відповіли, але він мабуть був здивований, чого то тих американців цікавить людина, яка загинула від бомби.

Так підійшли ми до чорного мармурового надгробка з воляським хрестом.

Провідник провів пальцем по напису на надгробку і відійшов.

Як тільки я прочитав ім'я Полковника, по мені пішов мороз пройшов і охопило якесь дивне відчуття тривоги. Це саме ставало й з моїм другом... Ми стояли мовчки кілька хвилин, адвлялючись у воляський хрест.

Потім ми поклали на могилу китицю квітів.

— Коновалець? — запитав

З ЖИТТЯ СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

„СУМ-ФІЛЬМ”

Як повідомлено в „Шляху Молоді”, „СУМ-Фільм” за браком коштів обмежив своє діяльність у 1964 році виключно до фільмування деяких подій з українського життя. На сьогодні зафіксовано на плівці такі зйомки: У 25-ліття ОУН-Здвиг СУМА, Посвячення Прапора в Ванд Вруку, Третій Здвиг Головної Управи, Прапоросвячення Осередок, Ніколи з Москвою — маніфестація в Нью-Йорку проти Переславської Умови, Суміви у Вашингтоні, Маніфестація в ОН і інші привітні. Фільми ці не озвучені, але підготовлені до озвучення.

Якщо П'ятий Головний З'їзд СУМА внесе відповідні поправки щодо розбудови „СУМ-Фільму”, кінохроніка буде об'єднана і її можна буде висвітлювати по українських громадських каналах.

На П'ятому З'їзді СУМА заплановано показати делегатам деяку кінохроніку з огляду на обмежений час, що його уделиться „СУМ-Фільму”.

Головна Управа СУМА

БІБЛІОТЕКА ЮСУМА

При Осередку ім. П. Орлика в Дітроїті є бібліотека, яка нараховує чотириста книжок. Юні

ЗДВИГ СУМ-У ЗАХІДНЬОЇ КАНАДИ

Дня 4 і 5 вересня відбувся в Едмонтоні Здвиг СУМ-у Осередків Едмонтон, Калгарі та Іст Кулі (відділ Калгарі). Осередок Ванкувер, що на березі Тихого океану замкнув мережу суміських осередків Канади, уповноважив на Здвиг делегата П. Шевчука — будущего голову Осередку в переславській прапорі, що під подумом вітру гордо попливав між прапорами Едмонтону та Калгарі.

Здвиг проходив під крилом „Україна в серціх — патріотизм у ділах”. Осередок СУМ-у в Едмонтоні з тієї нагоди відзначив також п'ятнадцять свого існування. Напередодні здвигу відбулися старання Комітету Осередку радіопрограми, присвяченої п'ятнадцятилітній діяльності СУМ-у в Едмонтоні.

Здвиг розпочався молитвою до Святого Успенія — Пречистої Діви Марії, що його в наміренні українського народу підтримав о. Прокіпів ЧСВВ в катедрі св. св. Іоанна і Павла. Після піднесення суміських прапорів у залі наради під катедрою, д. С. Мус, містоголова Осередку відкрив ідеологічну конференцію, привітав представників суспільно-громадських організацій, делегатів, запрошених гостей суміви та доповнив Проєкт Програми в Едмонтоні о. Прокіпів ЧСВВ, о. Савенський, д-р Г. Чеховський, М. Садівник, Г. Якименко, І. Болехівський, М. Миклуцак і І. Шевчук.

Доповідь релігійно-виховного змісту вголосив о. Прокіпів ЧСВВ, що в релігійно-патрістичній формі представив гостям та сумівиам сентезу ідеалів „Бог і Ватизинація”, закликаючи суміви і шкільних вчителів як на перших, так і в ділах виховання української молоді, відродження України. Другу доповідь доповнив іншого українця „Україна й молоді” вголосив д. В. Луцишин з Калгарі, що в ній вказав на завдання української молоді на еміграції, головною метою організації і руху СУМ-у. Слід відмітити доповідь д. І. Шевчука, культур.-осв. реф. СУМ-у в Едмонтоні, що в цифрових даних та хронікальним порядком висвітлив діяльність СУМ-у в Едмонтоні за останні шість років. Спілка Української Молоді — ствердив делегат — є своєю жертвенною працею для добра українського народу у Канаді здебільше об'єднану добре ім'я серед громадства Едмонтону.

Після ідеологічної конференції відбулася переклада для гостей і делегатів та сумівиам, під час цієї д. І. Федорів висвітлив кілька документальних фільмів з діяльності Осередків Едмонтону і Калгарі.

Програму другого дня Здвигу почав збірком Осередків у залі Українського Народного Дому о год. 9:45, згідно з організованим порядком під головуванням д. В. Левинського, з суміських прапорами на чолі походу, підмаршковано на урочисту Службу Воюю до катедрі св. св. Іоанна і Павла.

Після піднесення прапорів на площі біля катедрі, о. Прокіпів ЧСВВ відправив Службу Воюю під час якої вголосив глибоко патрістичну проповідь, даючи висхідні сумівиам в який даний Здвиг Українського Народного Дому о год. 9:45, згідно з організованим порядком під головуванням д. В. Левинського, з суміських прапорами на чолі походу, підмаршковано на урочисту Службу Воюю до катедрі св. св. Іоанна і Павла.

Після піднесення прапорів на площі біля катедрі, о. Прокіпів ЧСВВ відправив Службу Воюю під час якої вголосив глибоко патрістичну проповідь, даючи висхідні сумівиам в який даний Здвиг Українського Народного Дому о год. 9:45, згідно з організованим порядком під головуванням д. В. Левинського, з суміських прапорами на чолі походу, підмаршковано на урочисту Службу Воюю до катедрі св. св. Іоанна і Павла.

ЛОПОТЬЯТ ПРАПОРИ

Ще ніколи так часто не повставали прапори над землем Близького, як цього року. Останнім у 1964 році повставали посвячення свого прапора Осередок ім. Т. Г. Шевченка в Брукліні. На це сито прибули суміви з Осередків ювориської метрополітальної округи. Перед маєстатом Воюю та громадською довершено акту посвячення в місцевій церкві. З великою парадною повствало прапори до Українського Народного Дому, в якому Голова Головної Управи В. Омельченко вручив прапор Осередку. Приймав прапор представники подвійних організацій зазначено офіційну частину свята. Обід і концерт протягнувся до вечора, а учасні суміви алаштували забаву з танцями. Управа Осередку СУМА в Брукліні добре підготувала це свято. Воно надовго залишиться в пам'яті місцевої української громади.

І. М.

Юні суміви в бібліотеці Осередку СУМА ім. П. Орлика в Дітроїті

ЮРІЙ ЛИПА — ХРИСТІЯНИН І ПАТРІОТ

Перед десятима роками, 2 серпня 1914, сповниючи свої лікарські й людські обов'язки, рятуючи від смерті біліців УПА, вправ на полі слави, замордований більшовиками д-р Юрій Липа.

З його особою зійшла в могилу світла постать великого християнина, патріота, знаменитого письменника-поета й чи не найкращого публіциста нашого часу.

На родженець плодючої Полтавщини, якої синами пишався Україна в минулому сторіччі, син лікаря, д-ра Івана Липи, відомого нашого патріота-тарасівця (разом з Міхновським і Шеметом записав в 1891 році Братство Тарасівців) й письменника-публіциста, прийшов на світ в 1900 році. В 1922 році Юрій вступив у Познанський університет, де заснував Українську Студентську Корпорацію „Чорноморе”, якої був не тільки головою, а й душею. Студії закінчив у 1929 році. В Лондоні, в польській при Варшавському університеті, який дав йому спеціальне відраження і стипендію на поглиблення студій у Лондоні. В Лондоні, в польській академії, в присутності кількох десятків чужинців, скерував фальшиву доповідь доповнивши Северського про національні відносини в Польщі, й мусив до 24 години покинути англійську столицю. Своєю відвагою ніколи не жалів і задував його з гурмом.

За других своїх пацієнтів, воював УПА — від віддані своє молоді життя.

Це не випадок, це навіть не трагедія Юрія Липи, що він загинув динарською смертю, смертю Тарасівця, патріота і смертю християнина. Він ціле своє гарне життя бажав належати „до своєї доби, віднайти себе в сучасності”, а ця наша сучасність для світлого майбутнього вимагає — жертви й крові. Він помер свідомо, як був би зробив на його місці його духовий батько-ідеолог — Шеленченко.

Християнсько-патрістична душа Великого Покійника є в його творчості: поезія високої класу, оповідання, повісті, драми й прекрасні публіцистично-подвійні праці, яким важко знайти відповідне порівняння. На окрему увагу заслуговує його книжка „Призначення України”, яка, без перебільшення, є нічим іншим, як прекрасним катехизисом української всенародної думки, на яку, й може, не маємо сили доглядати об'єктивно, а може дуково так „розслаблені”, що не можемо сприймати його думок. Ця синтетична й епохальна праця першим виданням появилася у Львові в 1938 році, а другим коштом Української Книгарні „Голубка” в Нью-Йорку, в 1963 році.

Він не тільки, як його духовний батько Шеленченко, не боїться слова Бог, яке ми часто, нещасливо, помпашмо, щоб, мовляв, надати своїй думці більшого наукового авторитету, а він безсторонно й об'єктивно висловлюється про значення нашої Церкви в нашому національному житті, при чому не тільки толерантний для нашого католицизму, а боронить його, як віри українського народу.

Юрій Липа бореться за Українську Церкву, але „це не значить, що не прихильністю до Візантійського схизматизму, а прихильністю до Риму — прихильністю до Варшави”, як це він сам підкреслював. Він ніяким способом, під ніяким оглядом не дає „примату” Царгороду, не заперечує при цьому додатних впливів Візантії на Україну, але в протиположності візантійського фанатизму, щоб „пометити Римові руїну Царгороду і якимсь способом відродити велич Греції”!

Він стверджує, що в нашій душі є нехті до „московської віри”, а для про православне братання українців з москвичами є того ж самого порядку, що недавні легенди пролетарського братання. Вони були тільки пропагандистським московським супроводом до московського катування українців.

Юрій Липа вірить в українського духа, „вірить в Того, що створив і дав людям окремий дотег до С і Бог-и!”

Він не тільки, як його духовний батько Шеленченко, не боїться слова Бог, яке ми часто, нещасливо, помпашмо, щоб, мовляв, надати своїй думці більшого наукового авторитету, а він безсторонно й об'єктивно висловлюється про значення нашої Церкви в нашому національному житті, при чому не тільки толерантний для нашого католицизму, а боронить його, як віри українського народу.

Юрій Липа бореться за Українську Церкву, але „це не значить, що не прихильністю до Візантійського схизматизму, а прихильністю до Риму — прихильністю до Варшави”, як це він сам підкреслював. Він ніяким способом, під ніяким оглядом не дає „примату” Царгороду, не заперечує при цьому додатних впливів Візантії на Україну, але в протиположності візантійського фанатизму, щоб „пометити Римові руїну Царгороду і якимсь способом відродити велич Греції”!

Він стверджує, що в нашій душі є нехті до „московської віри”, а для про православне братання українців з москвичами є того ж самого порядку, що недавні легенди пролетарського братання. Вони були тільки пропагандистським московським супроводом до московського катування українців.

Юрій Липа вірить в українського духа, „вірить в Того, що створив і дав людям окремий дотег до С і Бог-и!”

ЮРИЙ ЛИПА

Він не тільки, як його духовний батько Шеленченко, не боїться слова Бог, яке ми часто, нещасливо, помпашмо, щоб, мовляв, надати своїй думці більшого наукового авторитету, а він безсторонно й об'єктивно висловлюється про значення нашої Церкви в нашому національному житті, при чому не тільки толерантний для нашого католицизму, а боронить його, як віри українського народу.

Юрій Липа бореться за Українську Церкву, але „це не значить, що не прихильністю до Візантійського схизматизму, а прихильністю до Риму — прихильністю до Варшави”, як це він сам підкреслював. Він ніяким способом, під ніяким оглядом не дає „примату” Царгороду, не заперечує при цьому додатних впливів Візантії на Україну, але в протиположності візантійського фанатизму, щоб „пометити Римові руїну Царгороду і якимсь способом відродити велич Греції”!

Він стверджує, що в нашій душі є нехті до „московської віри”, а для про православне братання українців з москвичами є того ж самого порядку, що недавні легенди пролетарського братання. Вони були тільки пропагандистським московським супроводом до московського катування українців.

Юрій Липа вірить в українського духа, „вірить в Того, що створив і дав людям окремий дотег до С і Бог-и!”

ЧЛЕНИ ОСЕРЕДКУ ІМ. Б. ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

Члени Осередку ім. Б. Хмельницького в Клівленді під час Богослуження на Святи Мологи

ГОДИ УКРАЇНИ

Вісімнадцять років тому, 18 вересня 1947 року, в Нью-Йорку відбувся перший Здвиг Української Молоді. Тоді виступив д-р І. Шевчук, який вголосив проповідь „Україна й молоді”. Ця проповідь була надрукована в журналі „Шлях Молоді”.

Вісімнадцять років тому, 18 вересня 1947 року, в Нью-Йорку відбувся перший Здвиг Української Молоді. Тоді виступив д-р І. Шевчук, який вголосив проповідь „Україна й молоді”. Ця проповідь була надрукована в журналі „Шлях Молоді”.

ПРОЩА

Вісімнадцять років тому, 18 вересня 1947 року, в Нью-Йорку відбувся перший Здвиг Української Молоді. Тоді виступив д-р І. Шевчук, який вголосив проповідь „Україна й молоді”. Ця проповідь була надрукована в журналі „Шлях Молоді”.

ПРОЩА

Вісімнадцять років тому, 18 вересня 1947 року, в Нью-Йорку відбувся перший Здвиг Української Молоді. Тоді виступив д-р І. Шевчук, який вголосив проповідь „Україна й молоді”. Ця проповідь була надрукована в журналі „Шлях Молоді”.

ПРОЩА

Вісімнадцять років тому, 18 вересня 1947 року, в Нью-Йорку відбувся перший Здвиг Української Молоді. Тоді виступив д-р І. Шевчук, який вголосив проповідь „Україна й молоді”. Ця проповідь була надрукована в журналі „Шлях Молоді”.

ПРОЩА

Вісімнадцять років тому, 18 вересня 1947 року, в Нью-Йорку відбувся перший Здвиг Української Молоді. Тоді виступив д-р І. Шевчук, який вголосив проповідь „Україна й молоді”. Ця проповідь була надрукована в журналі „Шлях Молоді”.

ПРОЩА

Вісімнадцять років тому, 18 вересня 1947 року, в Нью-Йорку відбувся перший Здвиг Української Молоді. Тоді виступив д-р І. Шевчук, який вголосив проповідь „Україна й молоді”. Ця проповідь була надрукована в журналі „Шлях Молоді”.